

המקור הבטוח של ברזל זמין
הכילאט המקורי של CIBA-GEIGY

סקווסטון
Fe 138

מחלות בפפאיה

מתקצירי ההרצאות בוועידה ה-10 של החברה הפיטופתולוגית הישראלית

מאת משה בר-יוסף, אנדרי פרנק, המחלקה לוירולוגיה, מינהל המחקר החקלאי

הגנה טובה יותר, הרי משיקולים כלכליים ואגרוטכניים עדיף היה השימוש ברשת הדלילה.

בניסויים שנערכו ב-1985 התברר, שגם טיפולי ריסוס שבועי ב"לובן" מקנים הגנה בפני ניוון האמיר.

הפחתת נזקי מחלת רינגספוט הפפאיה בארץ על-ידי תברואה

מקרים בודדים של נגיעות צמחי פפאיה במחלת Papaya Ringspot (PRV) התגלו לראשונה בסתיו 1982 באוסף זני הפפאיה בתחנת הנסיונות גלגל, בקעת הירדן. בשנים 1984 — 1985 התפשטה המחלה בהיקף נרחב בחלקות הניסוי הסמוכות, בחלקות המסחריות בבקעה וכן במספר חלקות באיזור החוף. נוכח הסכנה הרבה של פגיעת PRV בגידול הפפאיה ובגידולים אחרים ממשפחת הדילועיים — נכחנה אפשרות לצמצום תפוצת PRV בארץ באמצעות כיעור (ארדיקציה) בחלקות הנגועות. במקביל נערך גם ניסוי הגנה הדדית באמצעות שני תבדירים מוחלשים שהתקבלו מד"ר גונולוס מאוניברסיטת קורנל (פרנק וחובריו, טרם פורסם).

תוצאות תברואה זו בבקעת הירדן ובאיזור החוף מראות, שנטיעת שתילי פפאיה פטורים מוירוס כ-6 חדשים (רווח הזמן הקצר ביותר שנבדק) לאחר סילוק מקורות המידבק — די בה למניעת התפרצות מחודשת של המחלה בחלקה.

מניסויי ההגנה ההדדית, שבהם גידלנו שתילי פפאיה נגועים ב-PRV בחלקה מוגנת ברשת דלילה (15% צל), התברר שאמצעי זה די בו למנוע את התפשטות הנגיף לחלקות הסמוכות.

מנתונים אלה אפשר להסיק, שהנגיף PRV טרם הפך בארץ לאנדמי, ושילוב של הקפדה על נקיון חומר הריבוי ותברואה מתמידה — די בו, בשלב זה, להפחתת נזקי הנגיף בארץ.

מניעת נזקי מחלת ניוון האמיר בשתילי פפאיה בבקעת הירדן

מחלת ניוון האמיר של הפפאיה נתגלתה בבקעת הירדן לראשונה בשנת 1982. המחלה מתבטאת בקיצור פרקים אמיריים, בהצהבת עלים עליונים, בהופעת כתמי מים על הפטוטרת ובהפסקת הפרשת נוזל דביק (לאטקס). סימן ההיכר הראשוני של המחלה הוא כיפוף קל באיזור האמיר, המלווה בשושנת צימוח קצרה ומנוונת. בשלבים המתקדמים של המחלה, 4 — 6 שבועות לאחר הופעת סימן ההיכר הראשוני — מובחנת תמותה של האיזור הקדקודי. פירות העצים הנגועים משנים את צבעם ואינם מתאימים לשיווק.

מתצפיות שנערכו בבקעת הירדן התברר, שהמחלה מתגלית בעיקר בנות בחצי השני של חודש אוקטובר; אך יש שוני רב בשיעור הנגיעות בשנים שונות. המחלה מוכרת גם באיזור החוף, אך תפוצתה שם פחותה והופעתה שם בדרך כלל בתחילת הקיץ. מחלה דומה לניוון האמיר ידועה מאוסטרליה, וגם שם דווח על אי אחידות בשיעורי הנגיעות בשנים שונות. מבחנים מיקרוסקופיים לאיתור מיקופלסמה וכן ניסויי מיצוי לנגיפים ולוירואידים נתנו תוצאות שליליות, אך מנתונים אפידמיולוגיים היה אפשר להסיק שאת המחלה מפץ וקטור, ולכן בחנו את השפעת כיסוי השתילים ברשת כאמצעי לצמצום נזקי המחלה. בשנת 1983 נבחנו 3 צפיפויות רשת המקנות 15%, 30% ו-50% צל, וכן טיפול משולב של כיסוי רשת ב-15% צל וטיפול באינסקטיציד סיסטמי. כיסויי הרשת של 30% ו-50% הקנו הגנה מוחלטת בפני ניוון האמיר, ואילו בטיפול רשת 15% היתה נגיעות מצומצמת, כאחוז אחד, לעומת כ-30% נגיעות בחלקת ההיקש החשופה. לא נמצא הבדל ניכר בין כיסוי ברשת 15% לטיפול משולב של רשת 15% ואינסקטיציד סיסטמי. אף שהטיפול ברשת הצפופה נתן